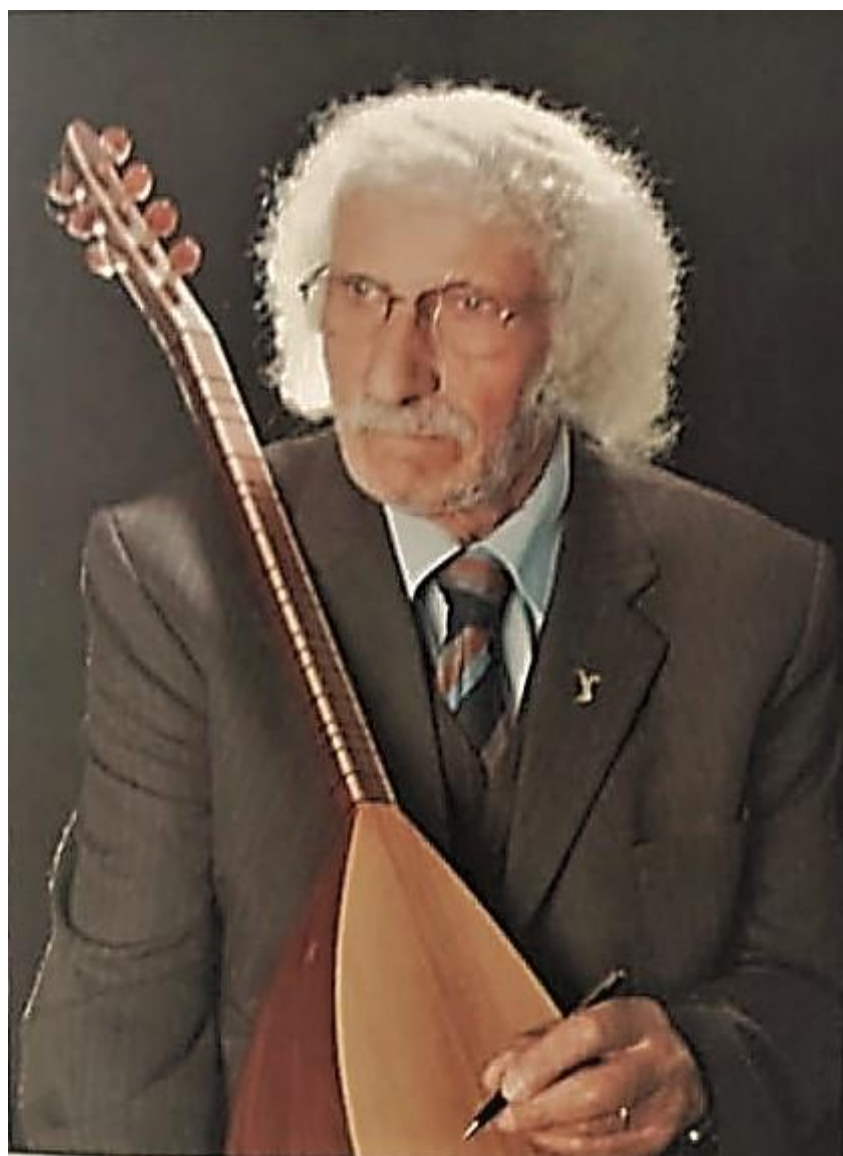

OZAN BİRÇARE

Doğın KAYA

1938’de Kangal’ın Genç Ali (Eski adı; *Kâllah*) köyünde doğmuştur. Asıl adı Halis Şahin’dir. Zülfikar ve Tamam (Tamey Hanım)’ın oğludur. Altı yaşındayken babasını kaybetmiş, çocukluğu yoksullukla geçmiştir. Çocukluk ve gençliğinde çobanlık yapmış, tarlalarda çalışmış evin geçimine yardımcı olmuştur. 1958-1960 yıllarında askerlik hizmetini yerine getiren Halis, terhis olduktan sonra, amcasının kızı Meryem’le evlenmiş, bu evlilikten ikisi kız beş çocuğu olmuştur. 1978’de annesini kaybetmiştir. 1982’de İstanbul’a taşınmıştır. Çocuklarının hepsini üniversitede okutan Halis, halen İstanbul’da yaşamaktadır.

Rüyasında adı Elif Kara olan güzel bir kız görüp âşık olur. Alif Kara ona “Birçare mahlasını verir. Halis de ona “İlmül” mahlasını uygun görür.

Şiire ve saza olan hevesi küçük yaşlarda başlamıştır. Bu dönemlerde başta Yunus, Seyyid Nesimî olmak üzere ünlü mutasavvıf şairlerden oldukça etkilenmiş, takdir ettiğı âşıkların sazlarını dinleyerek onlarla iç içe olmuştur. Bin kadar şiiri vardır. Bunları 12 perdeli ve üç telli sazıyla icra etmektedir. Şiirlerini, *Garip Gönümde İnsan Sevgisi* (1994), *Hak ve Hakikatin Temeli Sevgidir* (1996), *Sevenler ve Sevilenler* (1997), *Sevgi Yolundayız* (1999), *Sevgi Deryasından Damlalar* (2003), *Ozan Birçare Divanı-Yine Benden Bana Geldim* (2009) adlarındaki kitaplarda toplamıştır. Pek çok dergi ve gazetede şiirleri yayınlanan Birçare’nin şiirleri hemen her konuda olmakla beraber mistik, yergi ve gerçekçilik ağırlıklıdır.

Ankara’daki bulunan “Halk Ozanları Kültür Vakfı”na üyedir. İstanbul’daki “Şair Ozan ve Yazarlar Kültür Demeğı Üsküdar Şubesi” nde başkanlık yapmıştır.

Pir Abdal Musa
Halkla bütünleşip hakka gittiğın
Yoluna kurbanım Pir Abdal Musa
Gönül dostlarına hizmet ettiğın
Eline kurbanım Pir Abdal Musa

Helâl honda ekip biçip derdiğın
Lokma yapıp edere yedirdiğın
Kutsal olan o dergâha serdiğın
Çuluna kurbanım Pir Abdal Musa

Uçan suyuna hem yüce dağına
Dertlere derman olan toprağına
Tatlı meyvene yeşil yaprağına
Dalına kurbanım Pir Abdal Musa

Etrafın mor menekşeyle manolya
İsmin başımda taç boynumda kolya
Tekke Köyüne Elmalı Antalya
İline kurbanım Pir Abdal Musa

Gerçek önün yayıldı garpla şarka
Gönderdin değirmen emrettin çarka
Abdal olup da giyindiğin hırka
Şalına kurbanı Pir Abdal Musa

Yürüyüp eriştiğin o menzile
Bülbül olup konduğun gonca güle
Her an sahip olduğun ele bele
Diline kurbanım Pir Abdal Musa

Geyik olup Gaybî'ye ok attıran
Çırak yakıp dost elinde tutturun
Dertli Birçare'yi sana taptıran
Haline kurbanım Pir Abdal Musa

Kulun Peşinde

Beyhudeler alemini seyretti
Kimi sağın kimi solun peşinde
Kimi deyi hislerimle keşfettim
Kimi kızın kimi dulun peşinde

Kimi kafa sallayıp da coşuyor
Kimi beş on karı alıp boşuyor
Kimi nefse köle olmuş koşuyor
Altın akça para pulun peşinde

Kimi kaybetmiş ölç'ayarını
Kimi anlayamaz zarar kârını

Kimi alışır yer alın terini
Kimi pişmemiş iğ yalın peşinde

Kimi sevdiđine hasret ah eker
Kimi gönöl bahesine gül diker
Kimi alışır alın terin döker
Kimi alar ırpar talan peşinde

Kimi fark edemez bahar yazını
Kimi aşka gelir alar sazını
Kimi üniverste hukuk mezunu
Kimi hâlâ ilkokulun peşinde

Kimi canlar teberiyle tığıyla
Kimi yoku var eder ırağıyla
Kimi **Birare**’m gibi mantığıyla
Kimi Hak temsili kulun peşinde

Aşk Rüzgârı

aldırdım gönlümü aşk rüzgarına
Savurdu talaza kattı yel beni
Vakfedem serimi Mansur darına
Bu gidiřle ipe gerer hal beni

Bölbölün yaptığı Ahu zar oldum
İi yanar dış tarafı kar oldum
İnsafsızın bakişına yar oldum
Düğümledi zölüfünde tel beni

Güzel nazlım hatırını sormazsam
Yüzlerimi ayağına sürmezsem
ıldırırım seni her an görmezsem
Kabul eyle al kapına kul beni

Birisine ermek iin yarıştım
Birin sevdim birisiyle sarıřtm
Birisine kırgın idim barıştım
Konuřunca piřman etti dil beni

Birçare'm derdinden divane oldum
Gönül mahzeninde açmadan soldum
Cesedim yaşıyor sağ iken öldüm
Sonsuzluğa götürüyor sal beni

Geldi Geçti

Nazlı yâri gördüm hayal düş gibi
Siması gönlümde poz geldi geçti
Uçurdum elimden sanki kuş gibi
Gördüğüm sadece iz geldi geçti

Tatlı canımı o dosta adadım
O zaman başladı ahım feryadım
Yaşamımdan bir şey anlayamadım
Üstümden kasırğa toz geldi geçti

Bir ah çektim sinelerim söküldü
Hazan değdi yapraklarım döküldü
Yâr kaşını eğdi dünyam yıkıldı
Sanki şimşek çakan göz geldi geçti

Çaresiz derdime dermen yetmedi
Derinlere daldım umman yetmedi
Sevip sevmeye zaman yetmedi
Cefakâr bu ömrüm tez geldi geçti

Sevgi-sevda-aşk yazılı künyemde
Onlar tek tek motiflidir bünyemde
Görünmeyen gizli bu iç dünyamda
Telsiz perdesiz bir saz geldi geçti

Yâre erişmeye evdiğim için
Onu çok methedip övdüğüm için
Sevilip de hem de sevdiğim için
Birçare'me acı söz geldi geçti

Adres

Sevgi pınarını görmek istersen
Sohbet deryasından gölü ara bul
Dost diye bağrına sarmak istersen
Çok bilmiş değil deli ara bul

Sevdiğini görüp tanışacaksan
Olan müşkülâtın danışacaksan
Onunla sessizce konuşacaksan
Gönül telsizinden teli ara bul

İlim ebedidir deme ki “Bayat”
Akılsız bedene yük olur hayat
Leyla’yı öğrenmek istersen şayet
Mecnun’un gezdiği çölü ara bul

Kaprislere düşüp inleyen gönül
Sevdalı halimden anlayan gönül
Seherde bülbülü dinleyen gönül
Bağbancı gelmeden gülü ara bul

Küstürdünse yari barışmak için
Aşkın kervanına karışmak için
Söylenen vasıfa erişmek için
Menziline varan yolu ara bul

Âleme kutupmuş ozanlar meğer
Onların sözüne vermeli değer
“Gam keder bölüşek” diyorsan eğer
Birçare’m dert çeken kulu ara bul

Ört Diyemem

Cimrilere cahillere
Yağ yakıp da mert diyemem
Tatlı yumuşak dillere
Garaz edip sert diyemem

İnsanlığın tapusunu
Gönül evin yapısını

İlim irfan kapısını
Açanlara ört diyemem

Öz vicdanımı terk edip
Kul hakkıyla Hakk'a gidip
Allah'ı rahatsız edip
Günahımı tart diyemem

Yediğim namert aşıysa
Ruhum bir mezar taşıysa
Kaldığım yer dağ başıysa
O dağlara yurt diyemem

Haksızları kayırıp da
Giyindirip doyurup da
İnsanları ayırıp da
Bu Türk şu da Kürt diyemem

Birçare'm hep böyle derim
Aynı tempoyla giderim
Kışa kış yaza yaz derim
Kara kışa mart diyemem

Bana Geldim
Bu bedende gittim ama
Başka tenden cana geldim
Canım tekrar cananıma
Vermeye cihana geldim

Özümü pazara saldım
Düşünüp ummana daldım
Aşkımın aşk yeli oldum
Estim ondan yana geldim

Hak sevgisiyle süslenen
Muhabbet ile beslenen
Bana gel deyi seslenen
O güzel canana geldim

Arayıp dostu bulmaya
Ondan ilhamım almaya
Kulu kumanı olmaya
Hazırım meydana geldim

Buldum yerimi oturdum
Hayır hizmetim yetirdim
Orda okulum bitirdim
Burya imtihana geldim

Yıktım nefsim kalesini
Duydum vicdanım sesini
Giydim insan kisvesini
Yeniden insafa geldim

Bölböl olmadan ötmedim
Pis çöplüklerden bitmedim
Birçare'm yanlış gitmedim
Yine benden bana geldim

Olasın

Gizlice kalbime girdin
Sineme vurdun devirdin
Yolu mu sarpa çevirdin
Çıkmayan bir yol olasın

Acı esen yel eyledin
Saçım döktün kel Eyledin
Aklım aldın del'eyledin
Sen de zır zır del'olasın

Genç yaşta belin bükölsün
Etlerin yere dökölsün
Gözlerine mil çekilsin
İncecik bir tel olasın

Dilim aldın lal eyledin
Hal bilmeze kul eyledin
Altın adım pul eyledin

Geçmez akça pul olasın

Şad olup yüzün gülmesin
Ahım yanına kalmasın
Derdine çare olmasın
Çaresiz bir hal olasın

Düşmanı bana güldürdün
Parçalayıp da böldürdün
Vadem yetmeden öldürdün
Yaşayan bir öl'olasın

Viran bahçede gül bitmez
Gül gülşensiz bülbül ötmez
Birçare'm seni affetmez
Affedilmez kul olasın

Ata'm

Atam sen ölmedin hep yaşıyorum
Gönlümüzde özümüzde sen varsın
Korku bilmen engeller acıyorsun
Gerçek gören gözümüzde sen varsın

Resminle süslenir cadde ve çarşı
Çok savaşlar açtın düşmana karşı
Birlikte söylerken istiklal marşı
Çaldığımız sazımızda sen varsın

Önünde eğiliyoruz minnetle
Şanlı ordumuzla büyük devletle
Egemen kıldığın yüce milletle
Gittiğimiz izimizde sen varsın

Her yıl On Kasım'da seni anarken
Sana dil uzatanları kınarken
Ah Ata'm deyip ağlayıp yanarken
Ateş duman köyümüzde sen varsın

Mehmetçik kabrinde tutuyor nöbet
Bakışlarında var idi bir heybet
Unutulmayacaksın ilelebet
Sevgimizde hazımız da sen varsın

Birçare'm haykırıyor üç etapta
Güzel ismin söylerim her hitapta
Gazetelerde dergilerde kitapta
Yazdığımız yazımızda sen varsın

Cehalet

Yürü git cehalet senden usandım
Nedir bu çektiği elinden senin
Ağzından çıkanı doğrudur sandım
Bir tek söz dinlemem dilinden senin

Cahil tarlasına gonca gül diksen
Bir yanına sevgi tohumu eksen
Davullu zurnalı halaylar çeksen
Bir defa oynamam telinde senin

Kâinatı karış karış dolaşsam
Yorulsam elimde kırılma aşam
Ciğerim yansa da gayet susasam
Bir damla su içmem gölünde senin

Bahçıvan olsan da meyve yetirsen
Bitmez işlerimi tezce bitirsen
Yoldaş olup beni Hakk'a götürsen
Bir adım atamam yolunda senin

Birçare Halis'im beni kandırsan
İsmim şöhret edip daim andırsan
Yavan ekmeğimi bala bandırsan
Bir lokma yiyemem balında senin

Neler Var

Mana âleminin kapılarını
Açabilirsen bak orda neler var
Çilelim ortaya külli varını
Saçabilirsen bak orda neler var

El alırsan “Canım” dediğin pirden
Can gözün açılır yok olur perden
Cehalet denilen kötülüklerden
Kaçabilirsen bak arda neler var'

Fark edersen zararını karını
Duyarsan bülbülün ahu zarını
Bu alem içinde gerçek yarını
Seçebilirsen bak arda neler var

Gayret edip çıkar isen yuvadan
Mecnunca gezersen çölden ovadan
Telli turnam gibi her dem havadan
Uçabilirsen bak arda neler var

Savrulup da seçilir isen yelsiz
Kulakların sağır ağzın dilsiz
Gönül köprüsünden ayaksız elsiz
Geçebilirsen bak arda neler var

Dikkatle bakarsan Mansur darına
Özünü yakarsan aşkın narına
Tatlı canı teslim edip yarine
Göçebilirsen bak arda neler var

Dinler isen erenlerin sesini
Anlarsan onların felsefesini
Bu **Birçare**’m gibi aşk badesini
İçebilirsen bak arda neler var

Sivas'ı Söyler

Köyüme gittiğim zaman
Yollarım Sivas'ı söyler
Tatlı sohbet ettiğim an
Dillerim Sivas'ı söyler

Ağzımdan çıkan kelimim
Tüm on sekiz bin âlemin
Şiir yazarken kalemim
Ellerim Sivas'ı söyler

Kulak versen avazıma
Severken heves hazıma
Mızrap vurursam sazıma
Tellerim Sivas'ı söyler

Ozan Birçare'm ağlayan
Yas çekip kara bağlayan
İç dünyamdaki çağlayan
Sellerim Sivas'ı söyler